

UVOD

Posljednje decenije XX i početak XXI vijeka označeni su velikom ekspanzijom novih tehnologija, a posebno informaciono-komunikacionih tehnologija. Teško je u istoriji čovječanstva identifikovati sličan pronalazak koji ima takav uticaj u tolikom broju ljudskih djelatnosti kao što su informaciono-komunikacione tehnologije. Njihov značaj ogleda se upravo u širini njihove primjene. Tempo razvoja je neočekivano brz i gotovo spektakularan.

Informacija i podatak su postali osnovno strateško dobro, pored već postojećih: energije, prirodnih bogatstava i infrastrukture. Industrija koja prati nove zahtjeve društva prvi put uspijeva odgovoriti tako brzo kako joj zahtjevi dolaze. Nastaje nova ekonomija bazirana na znanju i informaciji, nova industrija i novo društvo. Zemlje koje shvataju prednosti (poput Amerike, Kanade, Singapura, Norveške) uspijevaju uspostaviti državni monopol u proizvodnji informacionih dobara i pridruženih alata.

Put u informaciono društvo vodi preko „digitalne revolucije“. Ova revolucija bila je veliki preokret, mnogo brži i obuhvatniji, nego industrijska revolucija. Od prvih računara (1946) do danas došlo je do brojnih raznovrsnih promjena. Doprinos tome je razvoj i rast industrije informacionih tehnologija.

Informaciono - komunikacione tehnologije svojim mogućnostima prikupljanja, pohranjivanja, prenošenja i obrade svih vrsta podataka i informacija toliko su unaprijedile sve privredne grane i sve javne poslove da se današnje društvo u razvijenim zemljama svijeta može nazvati „informaciono društvo“.

Nove tehnologije čine podlogu za kvalitetnu i djelotvornu upotrebu znanja. Znanje i inteligentno korišćenje informacija postaju ključni faktori novog privređivanja pa se često umjesto "informacionog društva" koristi i naziv "društvo znanja". Upotreba novih tehnologija na nivou razvijenog svijeta osnovni je preduslov za priključenje tom svijetu, pa se zbog toga moraju uložiti veliki naponi prevashodno na sistemu obrazovanja, doobrazovanja i primjeni novih tehnologija da bi se brzo mogli približiti društvu znanja.

Transformacija javne uprave u pravcu intenzivne i široke primjene informaciono komunikacionih tehnologija (ka elektronskoj upravi - e-Upravi) je jedan od ključnih segmenata sveukupnog procesa izgradnje informacionog društva.

Uprava prati čovjeka od rođenja do smrti. Od njenog kvaliteta u mnogome zavisi kvalitet njegova življenja. Ona štiti prava građana, pruža im svakodnevne usluge, služi građanima i privredi, a ne političkoj strukturi. Njene funkcije kreću se strogo u okvirima zadanim zakonom.

E-Uprava funkcioniše na principu 3B (bilo kada, bilo šta i bilo gdje), odnosno, "korisnici" mogu u bilo koje vrijeme, za bilo koju potrebu i iz bilo kog mjesta da se obrate upravi. Takva uprava je potpuno i stalno operativna i pretpostavlja integraciju svih informacionih sistema i podsistema. U dokumentima zemalja koje prelaze na e-Upravu kao osnovni razlog njenog uvođenja navodi se težnja da se: osigura nova osnova za ekonomsku konkurentnost; omogući redefinisane uloge i brže izvrši transformacija vlade i uprave i njihovo pretvaranje u servis građana; smanjivanje cijene javnih usluga; da podstičaj razvoju ekonomije zasnovane na znanju; integraciji, olakšavanju i "oslobađanju" javnih usluga; definiše kvalitetnija politika, te poboljša i ubrza proces donošenja odluka; kao i da se osigura efikasnost i efektivnost rada uprave na svim nivoima.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com